

OBSAH
podle pořadí

Prolog

Prchejte, lidé, před tím požárem <i>Michelangelo Buonarroti</i>	5
--	---

Devadesát devět básní o lásce a smrti

1 Udělám to co pták <i>Císař Bedřich II.</i>	9
---	---

2 Já krahujička, běda, milovala <i>Nina Siciliana</i>	10
--	----

3 A když se ozve pískání kosa <i>Neznámý</i>	11
---	----

4 Vizte tu strast a bídu <i>Král Enzo</i>	13
--	----

5 Když zjara začne rašit celý svět <i>Compiuta Donzella</i>	15
--	----

6 Měj rozum, hochu, jestli mě máš rád <i>Neznámý</i>	16
---	----

7 Když se vzduch zjara rozzáří a svítí <i>Bondie Dietaiuti</i>	17
---	----

8 Ten den, kdy vás nesmím vidět, moje milá <i>Neznámý</i>	18
--	----

9 Chtěla bych sloužit už jen Pánu Bohu <i>Compiuta Donzella</i>	19
--	----

10	Láska si nedá kázat Zdrávasem <i>Immanuel Romano</i>	20
11	Chci opěvovat po pravdě svou paní <i>Guido Guninizelli</i>	21
12	Kdo je ta paní, k níž zde každý vzhlíží <i>Guido Cavalcanti</i>	22
13	Ach, Fialko, co ses mi objevila <i>Dante Alighieri</i>	23
14	Takový smutek, takový mám žal <i>Ceccho Angiolieri</i>	24
15	Vy máte v sobě všechno, co je krásné <i>Guido Cavalcanti</i>	25
16	Kdo vidí jít mou paní vprostřed jiných <i>Dante Alighieri</i>	26
17	Kdybyste slyšela ten žalný hlas <i>Cino da Pistoia</i>	27
18	My jsme ta pera bázní rozechvělá <i>Guido Cavalcanti</i>	28
19	Mé myšlenky jsou teď tak rozpolceny <i>Dante Alighieri</i>	29
20	Proklínám den, kdy jsem zhlédl ponejprve <i>Cino da Pistoia</i>	30
21	Běda, ta Láska je tak špatný vůdce <i>Cecco Angiolieri</i>	31
22	Ach, pojď si, Lásko, popovídat chvíli <i>Dante Alighieri</i>	32

Giovanni Boccaccio (1313–1375)	
31 V zelené trávě, v kvítí u studánky	43
Matteo Maria Boiardo (1441–1494)	
36 Jsem na zemi anebo nebesích	49
38 Ty rozmilý můj balkóne, kde mešká	51
49 Viděl jsem zrána stoupat z hlubin moří	63
Michelangelo Buonarroti (1475–1564)	
<i>Prolog</i> Prchejte, lidé, před tím požárem	5
42 Dokud jsem mohl vzdorovat tvé zlobě	56
50 Ach, pověz, Lásko, je ta, kterou vzývám	64
53 Ach, jak jsou šťastné, jak jsou veselé	67
58 Když plýtváš pohledy	72
62 V divoké, kruté hře	76
70 Už je čas uniknout	84
74 Jak je to možné, že už nejsem svůj	88
81 Když se tak ke mně sklání	95
83 Vrať mi ty dny, kdy pranic nedrželo	97
85 Co to je se mnou, co to zase chceš	99
87 Čím víc mi život mezi prsty fičí	103

94 Kdo se zrodí, spěje k smrti	112
99 Kam mne to moc té krásné tváře vzpíná	117

Guido Cavalcanti (kolem 1255–1300)

12 Kdo je ta paní, k níž zde každý vzhlíží	22
15 Vy máte v sobě všechno, co je krásné	25
18 My jsme ta pera bázní rozechvělá	28
24 Pohroužen do dum o Lásce jsem potkal	34
29 Vy, jež jste do mne vnikla očima	41

Cino da Pistoia (kolem 1270–1337)

17 Kdybyste slyšela ten žalný hlas	27
20 Proklínám den, kdy jsem zhléd ponejprve	30
26 Jestliže klopím oči, když jsem s vámi	38
30 Slyším, jak duše v hloubi srdce vzlyká	42
40 Ach, neptejte se, proč ty moje vzdechy	53

Vittoria Colonna (1490–1547)		
86	Lásko, ty víš, že jsem se nevydala	102
91	Jako by náhle zašlo slunce všem	107
Compiuta Donzella (2. pol. 13.stol.)		
5	Když zjara začne rašit celý svět	15
9	Chtěla bych sloužit už jen Pánu Bohu	19
Bondie Dietaiuti (1. pol. 13. stol.)		
7	Když se vzduch zjara rozzáří a svítí	17
Král Enzo (1224–1272)		
4	Vizte tu strast a bídu	13
Veronica Gambara (1482–1550)		
44	Zářivé, krásné oči	58
92	Už je konec nadějím	108
Leonardo Giustinian (1380–1446)		
33	Nakreslil jsem si tvou tvář na kus psaní	45
35	Proklínám den, kdy jsem se zamiloval	48
Guido Guinizelli (po 1230–kolem 1276)		
11	Chci opěvovat po pravdě svou paní	21

Giovanni Muzzarelli (kolem 1490–1518)

55 Ty polibky, jimž není konce kraje 69

Neznámí (13.–15. stol.)

3 A když se ozve pískání kosa 11

6 Měj rozum, hochu, jestli mě máš rád 16

8 Ten den, kdy vás nesmím vidět,
moje milá 18

34 Stanu se, moje milá 46

Francesco Petrarca (1303–1374)

23 Pochválen buď ten den,
ten měsíc, rok 33

27 Váhavým krokem zamyšlen a sám 39

37 Ty zlaté vlasy, co tak sladce vlály 50

39 Úzkost mě jímá, vzpomenu-li maní 52

45 Znavené oči, když vás pozvedám 59

67 Už mlčí vítr, nebesa i zem 81

76 Život se žene, pořád dál a dál 90

82 Čtu často ve svém věrném zrcadle 96

88 Jako bych slyšel užuž přicházet 104

90 Ten malý slavík, co tak sladce lká 106

95 Ty oči, o nichž jsem
tak vroucně zpíval 113

98 Co chceš, co děláš,
co tak stále ziráš 116

Angelo Poliziano (1454–1494)	
41 Pochválen buď, paní, okamžik a den	54
77 Čas plyne a ty přihlížíš, jak plyne	91
79 Nebuď tak pyšná na svou krásu, paní	93
Immanuel Romano (1265–1331)	
10 Láska si nedá kázat Zdrávasem	20
Franco Sacchetti (kolem 1330–1400)	
32 Sotva jsem věřit moh	44
Nina Siciliana (2. pol. 13. stol.)	
2 Já krahujíčka, běda, milovala	10
Gaspara Stampa (kolem 1525–1554)	
46 Hořela, plakala a zpívala jsem	60
51 Kdo může říct, jak já se raduji	65
56 Ach, vy mé noci naplněné slastí	70
59 Život je moře a pláč voda v něm	73
61 To, že mne krutě a vždy znova mučí	75
65 Vy odjíždíte a já jako vždy	79
69 Vraťte mi srdce, které máte v moci	83
72 S vámi mne, pane, rázem opustila	86
84 Ač jsem tři roky brázdila to moře	98
96 Smutná a zkrúšená	
z těch těžkých vin	114

Torquato Tasso (1544–1595)

48 Miluji vás, jen že jste krásná, žel	62
52 Viděl jsem vázat květy do kytice	66
54 Není to ona ručka	68
57 Tak jak jste krásná vy	71
60 V žárlivé lásce třeštím tisíc očí	74
63 Zrcadlo z křišťálu jsem dal své paní	77
66 Co se to všude chvěje	80
68 Když jste, mé srdce, v dáli	82
71 Srdce jste na mně chtěla	85
73 Ach nevydržím dlouho	87
78 Až jednou už ten zrak a věnec vlasů	92
80 Až budu jednou vidět ve tvém vlasu	94
97 Za hořkých nocí, kdy se v slzách ptám	115
<i>Epilog</i> Láska je duše, Láska je duch světa	119

23	Pochválen buď ten den, ten měsíc, rok <i>Francesco Petrarca</i>	33
24	Pohroužen do dum o Lásce jsem potkal <i>Guido Cavalcanti</i>	34
25	Když vás chci uvidět, můj vzácný skvoste <i>Dante Alighieri</i>	37
26	Jestliže klopím oči, když jsem s vámi <i>Cino da Pistoia</i>	38
27	Váhavým krokem zamyšlen a sám <i>Francesco Petrarca</i>	39
28	Lásku má ve svých očích moje paní <i>Dante Alighieri</i>	40
29	Vy, jež jste do mne vnikla očima <i>Guido Cavalcanti</i>	41
30	Slyším, jak duše v hloubi srdce vzlyká <i>Cino da Pistoia</i>	42
31	V zelené trávě, v kvítí u studánky <i>Giovanni Boccaccio</i>	43
32	Sotva jsem věřit moh <i>Franco Sacchetti</i>	44
33	Nakreslil jsem si tvou tvář na kus psaní <i>Leonardo Giustinian</i>	45
34	Stanu se, moje milá <i>Neznámý</i>	46
35	Proklínám den, kdy jsem se zamiloval <i>Leonardo Giustinian</i>	48

36	Jsem na zemi anebo nebesích <i>Matteo Maria Boiardo</i>	49
37	Ty zlaté vlasy, co tak sladce vlály <i>Francesco Petrarca</i>	50
38	Ty rozmilý můj balkóne, kde mešká <i>Matteo Maria Boiardo</i>	51
39	Úzkost mě jímá, vzpomenu-li maní <i>Francesco Petrarca</i>	52
40	Ach, neptejte se, proč ty moje vzdechy <i>Cino da Pistoia</i>	53
41	Pochválen buď, paní, okamžik a den <i>Angelo Poliziano</i>	54
42	Dokud jsem mohl vzdorovat tvé zlobě <i>Michelangelo Buonarroti</i>	56
43	Kolikrát jenom v duchu přemítám <i>Dante Alighieri</i>	57
44	Zářivé, krásné oči <i>Veronica Gambara</i>	58
45	Znavené oči, když vás pozvedám <i>Francesco Petrarca</i>	59
46	Hořela, plakala a zpívala jsem <i>Gaspara Stampa</i>	60
47	Tak šlechetná, tak ctnostná vždy má paní <i>Dante Alighieri</i>	61
48	Miluji vás, jen že jste krásná, žel <i>Torquato Tasso</i>	62

49	Viděl jsem zrána stoupat z hlubin moří <i>Matteo Maria Boiardo</i>	63
50	Ach, pověz, Lásko, je ta, kterou vzývám <i>Michelangelo Buonarroti</i>	64
51	Kdo může říct, jak já se raduji <i>Gaspara Stampa</i>	65
52	Viděl jsem vázat květy do kytice <i>Torquato Tasso</i>	66
53	Ach, jak jsou šťastné, jak jsou veselé <i>Michelangelo Buonarroti</i>	67
54	Není to ona ručka <i>Torquato Tasso</i>	68
55	Ty polibky, jimž není konce kraje <i>Giovanni Muzzarelli</i>	69
56	Ach, vy mé noci naplněné slastí <i>Gaspara Stampa</i>	70
57	Tak jak jste krásná vy <i>Torquato Tasso</i>	71
58	Když plýtvá pohledy <i>Michelangelo Buonarroti</i>	72
59	Život je moře a pláč voda v něm <i>Gaspara Stampa</i>	73
60	V žárlivé lásce třestím tisíc očí <i>Torquato Tasso</i>	74
61	To, že mne krutě a vždy znovu mučí <i>Gaspara Stampa</i>	75

62	V divoké, kruté hře <i>Michelangelo Buonarroti</i>	76
63	Zrcadlo z křišťálu jsem dal své paní <i>Torquato Tasso</i>	77
64	Do vašich rukou, šlechetná má paní <i>Dante Alighieri</i>	78
65	Vy odjíždíte a já jako vždy <i>Gaspara Stampa</i>	79
66	Co se to všude chvěje <i>Torquato Tasso</i>	80
67	Už mlčí vítr, nebesa i zem <i>Francesco Petrarca</i>	81
68	Když jste, mé srdce, v dáli <i>Torquato Tasso</i>	82
69	Vraťte mi srdce, které máte v moci <i>Gaspara Stampa</i>	83
70	Už je čas uniknout <i>Michelangelo Buonarroti</i>	84
71	Srdce jste na mně chtěla <i>Torquato Tasso</i>	85
72	S vámi mne, pane, rázem opustila <i>Gaspara Stampa</i>	86
73	Ach nevydržím dlouho <i>Torquato Tasso</i>	87
74	Jak je to možné, že už nejsem svůj <i>Michelangelo Buonarroti</i>	88

75	Takový čas mě Láska svírala <i>Dante Alighieri</i>	89
76	Život se žene, pořád dál a dál <i>Francesco Petrarca</i>	90
77	Čas plyne a ty přihlížíš, jak plyne <i>Angelo Poliziano</i>	91
78	Až jednou už ten zrak a věnec vlasů <i>Torquato Tasso</i>	92
79	Nebud' tak pyšná na svou krásu, paní <i>Angelo Poliziano</i>	93
80	Až budu jednou vidět ve tvém vlasu <i>Torquato Tasso</i>	94
81	Když se tak ke mně sklání <i>Michelangelo Buonarroti</i>	95
82	Čtu často ve svém věrném zrcadle <i>Francesco Petrarca</i>	96
83	Vrať mi ty dny, kdy pranic nedrželo <i>Michelangelo Buonarroti</i>	97
84	Ač jsem tři roky brázdila to moře <i>Gaspara Stampa</i>	98
85	Co to je se mnou, co to zase chceš <i>Michelangelo Buonarroti</i>	99
86	Lásko, ty víš, že jsem se nevydala <i>Vittoria Colonna</i>	102
87	Čím víc mi život mezi prsty fičí <i>Michelangelo Buonarroti</i>	103

88	Jako bych slyšel užuž přicházet <i>Francesco Petrarca</i>	104
89	Zavítal ke mně jednoho dne Žal <i>Dante Alighieri</i>	105
90	Ten malý slavík, co tak sladce lká <i>Francesco Petrarca</i>	106
91	Jako by náhle zašlo slunce všem <i>Vittoria Colonna</i>	107
92	Už je konec nadějím <i>Veronica Gambara</i>	108
93	Kdykoli, žel, mi něco připomene <i>Dante Alighieri</i>	110
94	Kdo se zrodí, spěje k smrti <i>Michelangelo Buonarroti</i>	112
95	Ty oči, o nichž jsem tak vroucně zpíval <i>Francesco Petrarca</i>	113
96	Smutná a zkrušená z těch těžkých vin <i>Gaspara Stampa</i>	114
97	Za hořkých nocí, kdy se v slzách ptám <i>Torquato Tasso</i>	115
98	Co chceš, co děláš, co tak stále zíráš <i>Francesco Petrarca</i>	116
99	Kam mne to moc té krásné tváře vzpíná <i>Michelangelo Buonarroti</i>	117

Epilog

Láska je duše, Láska je duch světa

Torquato Tasso

119

OBSAH
podle autorů

Dante Alighieri (1265–1321)

13 Ach, Fialko, co ses mi objevila	23
16 Kdo vidí jít mou paní vprostřed jiných	26
19 Mé myšlenky jsou teď tak rozpolceny	29
22 Ach, pojd' si, Lásko, popovídat chvíli	32
25 Když vás chci uvidět, můj vzácný skvoste	37
28 Lásku má ve svých očích moje paní	40
43 Kolikrát jenom v duchu přemítám	57
47 Tak šlechetná, tak ctnostná vždy má paní	61
64 Do vašich rukou, šlechetná má paní	78
75 Takový čas mne Lásko svírala	89
89 Zavítal ke mně jednoho dne Žal	105
93 Kdykoli, žel, mi něco připomene	110

Cecco Angiolieri (kolem 1260–1312)

14 Takový smutek, takový mám žal	24
21 Běda, ta Lásko je tak špatný vůdce	31

Císař Bedřich II. (1194–1250)

1 Udělám to co pták	9
---------------------	---